

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 06/2025 van 30 januari 2025

Betreft: Advies m.b.t. een wetsvoorstel *betreffende de veiligheid in recreatiedomeinen* (de artikelen 14, 16, 20, 21, 25, 32, 33, 34) (CO-A-2024-282)

Trefwoorden: recreatiedomeinen – administratieve sanctie – domeinverbod – perimenterverbod – toegangscontrole – politie – bewakingsdiensten – centraal sanctiebestand – minderjarigen – proportionaliteit en minimale gegevensverwerking

Originele versie

Inleiding

Het ter advies voorgelegde wetsontwerp *betreffende de veiligheid in recreatiedomeinen* situeert zich binnen de aanpak en afhandeling van onaanvaardbaar gedrag in en rond recreatiedomein, en stelt een (wettelijk) kader vast voor de sanctionering in dat verband, gebaseerd op de wet van 21 december 1998 *betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden*.

Hoewel de Autoriteit in beginsel begrip heeft voor de onderhavige problematiek, stelt zij niettemin vast dat een aantal wijzigingen aan het ontwerp zich opdringen.

De belangrijkste opmerking in dat verband betreft de noodzaak om de organisatorische en technische modaliteiten van de toegangscontrole (en het 'hit/' 'no-hit' systeem) reeds uitdrukkelijk vast te stellen in het ontwerp, op een zodanige wijze dat er geen koppeling plaatsvindt tussen de feitelijke identiteitscontrole en het centraal sanctiebestand en dat het voor de domeinuitbaters en diens aangestelden geenszins mogelijk is om rechtstreeks zicht te hebben op de (persoons)gegevens die geregistreerd zijn in dat bestand.

Daarnaast formuleert de Autoriteit nog een aantal bemerkingen inzake de noodzaak om de hoedanigheid van de domeinuitbaters vast te stellen, de te hanteren definitie van bepaalde gegevenscategorieën en (het moment van aanvang van) de bewaartermijnen van de persoonsgegevens.

Tot slot stelt de Autoriteit zich belangrijke vragen inzake de proportionaliteit en de noodzakelijkheid van de vastgestelde maximale perimeter rond recreatiedomeinen en de mogelijkheid om daarbinnen verregaand op te treden jegens personen.

Voor een exhaustieve oplijsting van de opmerkingen verwijst de Autoriteit naar het [dispositief](#).

De Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: de Autoriteit), aanwezig: mevrouw Cédrine Morlière, mevrouw Nathalie Ragheno en mevrouw Griet Verhenneman en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna: "WOG");

Gelet op artikel 43 van het Reglement van interne orde volgens hetwelk de beslissingen van de autorisatie- en adviesdienst bij meerderheid van stemmen worden aangenomen;

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Peter De Roover, Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers, (hierna: "de aanvrager"), ontvangen op 4 november 2024

Gelet op de bespreking ter zitting van de Autoriteit van 23 januari 2025, alwaar werd besloten tot voortzetting bij wijze van schriftelijke procedure;

Brengt op 30 januari 2025, bij wijze van schriftelijke procedure, het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Op 4 november 2024 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot de artikelen 14, 16, 20 – 21, 25 en 32 – 34 van het wetsvoorstel *betreffende de veiligheid in recreatiedomeinen* (hierna: "het ontwerp").

2. Dit wetsvoorstel neemt gedeeltelijk de tekst over van de voorstellen DOC 53 2224/001, DOC 54 373/001 en DOC 55 3434/001, in het bijzonder rekening houdend met de adviezen die reeds werden ingewonnen over voorstel DOC 55 3434/001. In dit verband moet ook gewezen worden op het advies nr. 18/2023¹ van de Autoriteit met betrekking tot een wetsvoorstel *tot wijziging van de Nieuwe Gemeentewet houdende het faciliteren van een nationaal toegangsverbod voor recreatiedomeinen*, met als voornaamste punten van kritiek dat er geen duidelijke afbakening is van het begrip 'recreatiedomein', dat het onduidelijk is onder welke voorwaarden en in welke omstandigheden een persoon gesanctioneerd kan worden², dat de rol van de uitbaters van recreatiedomeinen inzake sanctionering en controle van domein- en perimerverboden onvoldoende omkaderd is en dat er te weinig maatregelen zijn genomen om de naleving van het recht op gegevensbescherming te verzekeren. In dit advies onderzoekt de Autoriteit met name in hoeverre aan deze bezwaren tegemoet is gekomen.
3. Het ontwerp situeert zich binnen de aanpak en afhandeling van onaanvaardbaar gedrag in en rond recreatiedomein. Overeenkomstig de toelichting bij het ontwerp beoogt de aanvrager te voorzien in een kader waarbij de uitbaters van recreatiedomeinen zelf een aantal veiligheidsvoorwaarden moeten creëren, zoals bijvoorbeeld het opstellen van een huishoudelijk reglement³. Vervolgens worden het toepassingsgebied *ratione temporis* (de uren waarbinnen het mogelijk is om administratieve sancties op te leggen) en *ratione materiae* (de sanctioneerbare overtredingen) vastgesteld. Concreet voor wat betreft de sancties die kunnen worden opgelegd, wordt gekeken naar de wet van 21 december 1998 *betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden* (hierna: de voetbalwet), daar de aanvrager van oordeel is dat er belangrijke gelijkenissen bestaan tussen de geviseerde overtredingen in de beide regelgevingen.⁴

¹ Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-18-2023.pdf>.

² Met name de vaststelling dat in het voormelde wetsvoorstel geen bepalingen werden opgenomen betreffende de voorwaarden waaronder en de omstandigheden waarin een persoon gesanctioneerd kon, gaven aanleiding tot een fundamentele opmerking over de rechtmatigheid van de geviseerde verwerkingen van persoonsgegevens. In het licht van de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en de artikelen 12 en 22 van de Grondwet, kan het voor de wetgever niet volstaan om inzake sanctionering louter te verwijzen naar de vrije wil van de uitbaters van recreatiedomeinen. Het is daarentegen de opdracht van de wetgever om, met inachtneming van de beginselen van voorspelbaarheid, noodzakelijkheid en evenredigheid, een wettelijk kader vast te stellen dat (1) bepaalt in welke omstandigheden en onder welke voorwaarden een persoon gesanctioneerd kan worden, en (2) een verplichting inhoudt voor de uitbaters van recreatiedomeinen tot (deelname aan de) handhaving en controle op de naleving van de opgelegde sancties. Zie in het bijzonder de punten 10 – 29 van het advies nr. 18/2023.

³ Wat betreft de verplichting voor domeinuitbaters om een huishoudelijk reglement op te stellen, lijkt het aangewezen om uitdrukkelijk te preciseren dat daarin minstens de door het ontwerp geviseerde overtredingen opgenomen moeten worden. Bovendien lijkt het noodzakelijk om de voorwaarden vast te stellen waaronder de uitbater desgevallend verder kan gaan dan hetgeen wordt voorgeschreven door het ontwerp. In iedereen geval moeten de in het huiselijk reglement getroffen maatregelen te allen tijde aantoonbaar proportioneel zijn, en mogen zij niet van dien aard zijn dat bepaalde bevolkingsgroepen *ab initio* – direct of indirect – worden gediscrimineerd.

⁴ Doch in dit verband wijst de Autoriteit op het negatieve advies n° 2024/3 van het FIRM betreffende het onderhavige wetsvoorstel, waarin het vermeende gerechtvaardigde karakter van de link met de voetbalwet sterk wordt betwist. Zie: https://federaalinstituutmensenrechten.be/sites/default/files/2024-12/20241128_Advies%20recreatiedomeinen%202024_NL.pdf.

4. Daarnaast worden ook de modaliteiten vastgelegd voor het opleggen van officiële waarschuwingen en effectieve sancties, met inbegrip van de (bijzondere) regels inzake de kennisgeving van de beslissing, het aantekenen van beroep en de na te leven termijnen en uitzonderingen in dat verband.
5. Tot slot worden in Titel 7 van het ontwerp de regels inzake gegevensverwerking en informatie-uitwisseling vastgesteld. In deze context wordt de oprichting beoogd van een gecentraliseerd bestand van natuurlijke personen die het voorwerp hebben uitgemaakt van een of meerdere van de in het ontwerp bedoelde sancties. Dit bestand is toegankelijk voor de door de Koning aangewezen ambtenaren die belast zijn met het opleggen van deze sancties, alsook (beperkt) voor de uitbaters en de veiligheidsverantwoordelijken van recreatiedomeinen en de door hen aangeduide personen die betrokken zijn bij de toegangscontrole.

II. ONDERZOEK TEN GRONDE

a. Rechtsgrond

6. *Herhaling principes:* Elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt (en die naar zijn aard een inmenging in het recht op bescherming van persoonsgegevens vormt) moet noodzakelijk en evenredig zijn en voldoen aan de vereisten van voorzienbaarheid en nauwkeurigheid in hoofde van de betrokkenen. Krachtens artikel 6.3 AVG, gelezen in samenhang met artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 EVRM, moet een dergelijke wettelijke norm de essentiële elementen van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen vaststellen. Het gaat daarbij minstens om:

- het (de) precieze en concrete doeleinde(n) van de gegevensverwerkingen;
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij dit duidelijk is).

Wanneer de overheidsinmenging evenwel een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen vertegenwoordigt, dient de wettelijke norm tevens de volgende (aanvullende) essentiële elementen te omschrijven:

- de (categorieën van) verwerkte persoonsgegevens die ter zake dienend en niet overmatig zijn;
- de categorieën van betrokkenen wiens persoonsgegevens worden verwerkt;
- de (categorieën van) bestemmingen van de persoonsgegevens, evenals de omstandigheden waarin en de redenen waarom de gegevens worden verstrekt;
- de maximale bewaartermijn van de geregistreerde persoonsgegevens.
- de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.

7. *Toepassing van deze principes*: In het onderhavige geval kan er, gelet op de aard en omvang van de geplande gegevensverwerkingen, de (categorieën van) betrokkenen, en de te verwerken (categorieën van) persoonsgegevens geen twijfel over bestaan dat er sprake is van een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van betrokkenen. Het betreft immers verwerkingen die plaatsvinden voor toezichts- of controledoeleinden, met name de bestraffing van personen, waaronder in voorkomend geval minderjarigen, die overtredingen in de zin van het ontwerp begaan. De identiteit van deze personen wordt samen met de overtreding(en) geregistreerd in een centraal bestand teneinde de sanctionerende ambtenaren en de uitbaters van recreatiedomeinen in staat te stellen de opgelegde sancties (waaronder bijvoorbeeld een domein- of perimeterverbod) te handhaven. Het is aldus noodzakelijk om ook de 'aanvullende' essentiële elementen van de verwerking vast te leggen in een formele wettelijke norm.

b. Doeleinde

8. Overeenkomstig artikel 5.1.b) AVG kan de verwerking van persoonsgegevens enkel uitgevoerd worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.
9. Hierboven werd reeds verduidelijkt dat het ontwerp gesitueerd is in de context van het sanctioneren van onaanvaardbaar gedrag in en rond recreatiedomeinen⁵ en de effectieve handhaving van de opgelegde sancties.
10. In eerste instantie bepaalt artikel 33, §2, van het ontwerp: "*§ 1. De verwerking van gegevens bedoeld in paragraaf 1 geschiedt **met het oog op de sanctionering van eventuele inbreuken via een administratieve sanctie.***" Artikel 34, §§1 – 2, van het ontwerp specificeert vervolgens: "*Elke beslissing waarbij op grond van deze wet een waarschuwing, een administratieve geldboete of een administratief domeinverbod wordt opgelegd of waarbij een gerechtelijk domeinverbod of een domeinverbod als beveiligingsmaatregel wordt opgelegd, wordt meegedeeld aan een door de Koning aangewezen ambtenaar, volgens de nadere regels bepaald door de Koning door middel van een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.*
- §2. De in paragraaf 1 bedoelde **ambtenaar houdt één enkel bestand bij van de natuurlijke personen die het voorwerp hebben uitgemaakt van een of meerdere van de in paragraaf 1 bedoelde sancties.** (...)*
- Dit bestand is bedoeld om **het beheer van de sancties te verzekeren.***"
- Paragraaf 5 van datzelfde artikel voegt daaraan toe: "*Voor de controle op de naleving van het opgelegde administratief of gerechtelijk domeinverbod of het domeinverbod als*

⁵ Artikel 2, 1°, van het ontwerp definieert recreatiedomein als: "*het door de Koning vastgestelde **omsloten** en voor het publiek toegankelijke domein met recreatieve voorzieningen dat wordt uitgbaat met het oog op de ontspanning van het publiek.*" Deze definitie laat toe het feitelijke toepassingsgebied van het ontwerp af te bakenen, en komt aldus tegemoet aan één van de centrale kritieken geformuleerd in het bovengenoemde advies nr. 18/2023.

beveiligingsmaatregel, hebben de uitbater en de veiligheidsverantwoordelijke van een recreatiedomein toegang tot de persoonsgegevens in het register met het oog op het bekomen van een "hit/ no hit"-resultaat met betrekking tot de aan- of afwezigheid van een opgelegd domeinverbod. (...)

*Er is een **"hit"-resultaat** als een van de in het eerste lid bedoelde sancties werd opgelegd. In het geval van een "hit"-resultaat verkrijgt de raadpleger van het register de **bevestiging dat er een "hit"-resultaat is, samen met een afschrift van de opgelegde sanctie.***

*Er is een **"no hit"-resultaat** als er geen in het eerste lid bedoelde sanctie werd opgelegd. In het geval van een "no hit"-resultaat, krijgt de raadpleger de **melding dat er een "no hit"-resultaat is.***

De raadpleging gebeurt via een elektronische toegang waarvan de nadere regels door de Koning worden bepaald."

11. Het doeleinde van de verwerking is aldus tweeledig. In de eerste plaats dienen persoonsgegevens van (potentiële) overtreders te worden verwerkt teneinde overtredingen vast te kunnen stellen en om hen naderhand (al dan niet) te kunnen sanctioneren⁶. Vervolgens zullen deze gegevens worden geregistreerd, zodanig dat het voor de sanctionerende ambtenaren en domeinuitbaters mogelijk is om effectief toe te zien op de naleving van een domein- of perimenterverbod.
12. Hoewel de Autoriteit van oordeel is dat er in principe sprake is van welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden, meent zij niettemin dat – onverminderd de delegatie aan de Koning om de regels inzake de elektronische toegang tot het centraal sanctieregister voor de domeinuitbaters nader te bepalen – de modaliteiten van het 'hit/ no hit' systeem verder uitgewerkt, dan wel gepreciseerd moeten worden in het ontwerp, of minstens in de toelichting. De wijze van implementatie van de controle raakt immers wezenlijk aan het gerechtvaardigde karakter en de verhoopte proportionaliteit van de doeleinden. In de onderhavige context is het bijzonder belangrijk om daarbij de wijze van de controle te preciseren, en meer bepaald of het louter steekproefsgewijs⁷ dan wel systematisch⁸ zal gebeuren (het organisatorische aspect). Op technisch vlak vindt de controle plaats door middel van de voorlegging en uitlezing van de identiteitskaart van de betrokken bezoeker, teneinde na te gaan of hij voorkomt in het centraal register, en meer bepaald of er aan deze persoon een domein- of perimenterverbod werd opgelegd.

⁶ Artikel 23 van het ontwerp voorziet immers in een verjaringstermijn van zes maanden voor opleggen van een administratieve sanctie, te rekenen van de dag waarop het feit werd gepleegd, de mogelijke beroepsprocedures niet inbegrepen.

⁷ In dit geval bestaat er uiteraard een belangrijk risico op discriminatie ten aanzien van bepaalde groepen die systematisch – terecht, dan wel onterecht – in verband worden gebracht met problematisch gedrag in en rond recreatiedomeinen.

⁸ Aangezien het ontwerp een recreatiedomein omschrijft als een omsloten, doch voor het publiek toegankelijk domein, is het in deze mogelijk om te opteren voor een systematische identiteitscontrole aan de ingang.

13. Zoals uitvoerig werd toegelicht in advies nr. 18/2023 kan het daartoe volstaan dat de door de Koning aangewezen ambtenaar het sanctieregister ter beschikking stelt in de vorm van een lijst bestaande uit de gehashte identificatiegegevens van de betrokkenen, versterkt met een 'Cuckoo Filter' (of koekoeksfilter). Een koekoeksfilter bestaat uit een filterbestand dat geregeld (bijvoorbeeld op dagelijkse of wekelijkse basis) wordt aangemaakt op basis van de gehashte identiteitsgegevens van alle personen aan wie een sanctie werd opgelegd op grond waarvan aan hen de toegang tot het recreatiedomein kan worden ontzegd. Bij de toegangscontrole wordt de identiteitskaart van de betrokkene via een programma gekruist of vergeleken met het filterbestand, wat resulteert in een 'hit' of 'no-hit' resultaat. De filter kan bijkomend verfijnd worden, indien het wenselijk zou zijn om naast het bestaan van een actieve sanctie ook de aard van de sanctie⁹ en de maand of week waarin de sanctie afloopt weer te geven. Rekening houdend met het feit dat de eID van de betrokkene hoe dan ook voorgelegd moet worden tijdens de toegangscontrole, is de Autoriteit van oordeel dat de vermelding van de aard van de sanctie (en desgevallend de periode waarin deze afloopt) in het geval van een 'hit' resultaat kan volstaan teneinde de legitimiteit van een toegangsweigering door de controleur te verifiëren, doch ook te motiveren naar de geweigerde bezoeker toe.
14. Voorts merkt de Autoriteit op dat er tijdens de toegangscontrole geen logging mag plaatsvinden op de apparatuur die de identiteitskaart uitleest en de informatie doorstuurt naar het programma.
15. De hierboven geschetste manier van werken laat toe te verhinderen dat dienst die het centraal sanctiebestand bijhoudt informatie zou ontvangen over de identiteit van de bezoekers van een recreatiedomein, aangezien de verificatieprocedure geheel lokaal en offline gebeurt (er vindt met andere woorden geen koppeling plaats tussen de resultaten van de toegangscontrole en het centraal bestand). Bovendien wordt er vermeden dat de domeinuitbater (of diens aangestelden) rechtstreeks toegang zouden hebben tot de persoonsgegevens in het bestand (het is immers enkel mogelijk om met behulp van het programma na te gaan of een specifieke bezoeker (waarvan de gegevens gekend zijn) al dan niet voorkomt op de lijst). Teneinde een zeker vorm van *ex post* controle mogelijk te maken¹⁰ is het wel aanvaardbaar dat het programma aan de dienst (de verwerkingsverantwoordelijke van het bestand) zou rapporteren hoeveel keer het gebruikt werd (per dag of per week) en hoeveel 'hits' er zijn geweest.
16. In dat verband nog verdient het aanbeveling om de procedure te preciseren die moet worden gevolgd wanneer aan de ingang van een recreatiedomein wordt vastgesteld dat de bezoeker een eID voorlegt die overduidelijk niet aan hem toebehoort, of überhaupt niet over een Belgische

⁹ In dit geval kan het evenwel enkel gaan over een administratief of gerechtelijk domeinverbod, of een domeinverbod opgelegd als beveiligingsmaatregel. Het bestaan van een boete vormt immers geen geldige uitsluitingsgrond.

¹⁰ Bijvoorbeeld om misbruik (of niet-gebruik) van het systeem te detecteren.

identiteitskaart beschikt (bijvoorbeeld toeristen). Ook moet er bijzondere aandacht worden besteed aan de bescherming van de inloggegevens van gebruikers, bijvoorbeeld wanneer een toegangsticket online aangekocht kan worden en er op dat ogenblik reeds een verificatie zou plaatsvinden (via een eID-kaartlezer of itsme). Ten slotte moet het ontwerp voorzien in een mogelijkheid tot nazicht in geval van een vermoedelijk foutieve registratie in het centraal sanctiebestand¹¹ (hetgeen aanleiding zou geven tot een onterechte toegangsweigering). Het bestaan van een dergelijke mogelijkheid en de modaliteiten ervan moeten opgenomen worden in het huishoudelijk regelement, en moeten raadpleegbaar zijn op elke plaats waar een identiteitscontrole kan plaatsvinden.

17. Ten algemene titel merkt de Autoriteit nog op dat een eventuele systematische identiteitscontrole een inmenging zou vormen in de grondrechten van alle personen die toegang krijgen of wensen te krijgen tot een recreatiedomein, waarbij er dus ten alle tijde gewaakt moet worden over het evenwicht tussen het belang om de openbare rust en orde in recreatiedomeinen te handhaven/ verzekeren enerzijds, en de grondrechten van de betrokkenen inzake privacy en gegevensbescherming anderzijds. Indien er daarentegen sprake is van selectieve of steekproefsgewijze controles, moet er bijzondere aandacht worden besteed aan het verhoogde risico op discriminatie. Daartoe is het noodzakelijk om minstens intern (desgevallend via de interne richtlijnen van elk recreatiedomein) afspraken te maken, teneinde ervoor te zorgen dat er een objectief onderbouwde grondslag bestaat voor de toegangscontrole, en dat het gerandomiseerde of willekeurige karakter ervan vaststaat en aantoonbaar is.

c. Verwerkingsverantwoordelijke

18. Overeenkomstig artikel 4.7) AVG is de verwerkingsverantwoordelijke elke natuurlijke of rechtspersoon, overheidsinstantie, dienst of ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt; wanneer de doelstellingen van en de middelen voor deze verwerking in het Unierecht of het lidstatelijke recht worden vastgesteld, kan daarin worden bepaald wie de verwerkingsverantwoordelijke is of volgens welke criteria deze wordt aangewezen. Volledigheidshalve brengt de Autoriteit in herinnering dat de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke passend moet zijn in het licht van de feitelijke omstandigheden. Zowel het Europees Comité voor gegevensbescherming als de Autoriteit hebben aangedrongen op de noodzaak om deze concepten te benaderen vanuit een feitelijk perspectief. Het is derhalve noodzakelijk de entiteit of entiteiten aan te wijzen die in feite het doel van de verwerking nastreven en de controle erover uitoefenen.

¹¹ De Autoriteit benadrukt dat het hier niet gaat over een bijkomende beroepsprocedure jegens opgelegde en in kracht van gewijsde getreden sancties.

19. Daarnaast merkt de Autoriteit op dat wanneer er sprake is van een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de verwerking, artikel 26 AVG van toepassing is, en verwijst voor de praktische gevolgen daarvan naar punt 2 van het tweede deel van de op 2 september 2020 door de Europese Comité voor gegevensbescherming vastgestelde richtsnoeren 07/2020 betreffende de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG¹². Met name zal op transparante wijze moeten worden bepaald wie verantwoordelijk is om de betrokkenen die hun rechten in het kader van de AVG uitoefenen te beantwoorden (onverminderd het feit dat, overeenkomstig artikel 26.3 van de AVG, de betrokkenen hun rechten in het kader van de AVG kunnen uitoefenen ten aanzien van elk van de gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken).
20. In eerste instantie voorziet artikel 33, §3, van het ontwerp: *"Voor de verwerking van deze persoonsgegevens is de dienst van de ambtenaar bedoeld in artikel 16, §1, eerste lid bevoegd."* Het betreft met name de gegevens die door de door de Koning aangewezen ambtenaar worden verwerkt met het oog op de sanctionering van eventuele inbreuken via een administratieve sanctie (de sanctionerende ambtenaar). Uit de toelichting volgt dat deze dienst, naar analogie met de Voetbalwet, de FOD Binnenlandse zaken zal zijn. Mogelijks zal het de huidige voetbalcel zijn die feitelijk wordt belast met deze opdracht.
21. Artikel 34, §2, van het ontwerp bepaalt vervolgens: *"De in paragraaf 1 bedoelde ambtenaar houdt één enkel bestand bij van de natuurlijke personen die het voorwerp hebben uitgemaakt van een of meerdere van de in paragraaf 1 bedoelde sancties. De dienst waarvoor de ambtenaar werkt, is verantwoordelijk voor de verwerking van dit bestand."*
22. Ter zake is de Autoriteit van oordeel dat voor wat betreft de vaststelling en sanctionering van overtredingen, alsook de registratie van overtredingen in het centraal sanctieregister, de aanduiding van de dienst (FOD Binnenlandse Zaken) als verwerkingsverantwoordelijke overeenstemt met de rol die deze actor in de praktijk zal opnemen. Desalniettemin verdient het aanbeveling om in deze ook reeds de concrete hoedanigheid van de domeinuitbaters vast te stellen. Uit hoofde van het ontwerp worden aan de domeinuitbaters immers bepaalde verplichtingen en bevoegdheden opgelegd/ toegewezen. De uitbaters (of diens aangestelden) moeten een huishoudelijk reglement opstellen¹³ en toezien op de naleving van opgelegde domeinverboden, in het kader waarvan zij bepaalde gegevens van hun bezoekers dienen te verwerken en, bovendien, (indirect en beperkt) toegang kunnen nemen tot het sanctieregister overeenkomstig artikel 34, §5, van het ontwerp. Voor deze verwerkingsdoeleinden moet aldus worden nagegaan of er sprake is van enkelvoudige of gezamenlijke verantwoordelijkheid, dan wel

¹² Te raadplegen via de volgende link (let op: deze vertaling werd nog niet officieel goedgekeurd): https://www.edpb.europa.eu/system/files/2023-10/edpb_guidelines_202007_controllerprocessor_final_nl.pdf.

¹³ Zie ook *supra* voetnoot 3.

van een verwerkersrelatie in de zin van artikel 28 AVG¹⁴. Afhankelijk van de concrete kwalificatie zullen de respectieve bepalingen van de AVG in acht moeten worden genomen.

23. In deze context dient ook opgemerkt te worden dat de bepalingen van het ontwerp, en meer bepaald de aanduiding van de FOD Binnenlandse Zaken als verwerkingsverantwoordelijke voor de sanctionering van eventuele inbreuken en het beheer van het sanctieregister geen afbreuk doet aan de verantwoordelijkheid van de (externe) bewakingsagenten, de (lokale) politiediensten (de verbalisanten) en, in voorkomend geval, het openbaar ministerie voor de gegevensverwerkingen die zij uitvoeren in de context van hun wettelijke opdrachten.
24. Tot slot (eerder redactioneel), rekening houdend met de vaststelling dat de term 'verwerkingsverantwoordelijke' verscheidene keren wordt gebruikt doorheen het ontwerp, beveelt de Autoriteit aan om in artikel 33, §3, van het ontwerp de betrokken dienst (met name FOD Binnenlandse Zaken) uitdrukkelijk aan te duiden als de verwerkingsverantwoordelijke¹⁵. Op heden wordt er immers louter gesteld dat de voormelde dienst bevoegd is voor de geviseerde gegevensverwerkingen. Zulks geeft aanleiding tot interpretatieproblemen, in het bijzonder bij de lezing van artikel 34 van het ontwerp, uit hoofde waarvan de domeinuitbaters bepaalde gegevens moeten meedelen aan 'de verwerkingsverantwoordelijke'. In deze context is aldus cruciaal dat de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke ondubbelzinnig vaststaat.

d. Proportionaliteit/ Minimale gegevensverwerking

25. Artikel 5.1.c), AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, terzake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden (principe van 'minimale gegevensverwerking').
26. Ter zake dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de verwerking van persoonsgegevens van bezoekers en (potentiële) overtreeders enerzijds (zowel inzake de sanctionering *an sich*, als de vermelding in het centraal sanctiebestand), en de verwerking van de persoonsgegevens van bepaalde medewerkers van de domeinuitbaters anderzijds.
27. In eerste instantie voorziet artikel 33, §1, eerste lid, van het ontwerp, dat betrekking heeft op de verwerkingen die geschieden met het oog op de sanctionering van eventuele inbreuken: *"In het kader van de toepassing van deze wet kunnen de volgende persoonsgegevens worden verwerkt:*

¹⁴ Dit heeft uiteraard geen invloed op de verantwoordelijkheid die de domeinuitbaters dragen voor de gegevensverwerkingen die desgevallend plaatsvinden in het kader van het normale beheer en de exploitatie van recreatiedomeinen (logistiek, HR...).

¹⁵ In dat verband moet opgemerkt worden dat de toelichting bij artikel 33 van het ontwerp stelt dat de sanctionerende ambtenaar optreedt als verwerkingsverantwoordelijke. Dit is in strijd met de tekst van artikel 33 van het ontwerp, en strookt bovendien niet met de geest van de toelichting bij artikel 16 van het ontwerp. De betrokken passage dient nuttig gewijzigd te worden.

de identificatiegegevens van de overtreder, meer bepaald zijn naam, voornamen, en geboortedatum, hoofdverblijfplaats, rijksregisternummer, de gegevens betreffende de bekwaamheid en de vertegenwoordiging en de gegevens betreffende de voogdij en de afstamming.”

28. Ten aanzien van de naam, voornamen, geboortedatum en hoofdverblijfplaats formuleert de Autoriteit geen bijzondere opmerkingen.
29. Wat de verwerking van rijksregisternummer betreft onderschrijft de Autoriteit het belang van correcte identificatie en het daarbij verwerken van gegevens die voldoen aan de vereisten van kwaliteit en juistheid. Ze wijst er evenwel op dat het gebruik van het Rijksregisternummer in België strikt geregeld wordt door artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*. De Autoriteit herinnert er ook in het algemeen aan dat unieke identificatienummers een bijzondere bescherming genieten. Artikel 87 AVG voorziet dat de lidstaten die een nationaal identificatienummer vaststellen, er moeten over waken dat dit alleen wordt gebruikt met passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkene. Zo vestigde de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de rechtsvoorganger van de Autoriteit, reeds eerder¹⁶ de aandacht op de in acht te nemen waarborgen ter zake:
- het gebruik van een algemeen identificatienummer moet worden beperkt tot de gevallen waarin dit strikt noodzakelijk is aangezien dit gebruik risico's impliceert inzake koppeling van bestanden;
 - de doeleinden moeten duidelijk en expliciet worden gepreciseerd zodat men de beoogde soorten verwerkingen kan vermoeden/voorzien;
 - de bewaartermijn en de eventuele mededelingen aan derden moeten eveneens worden omkaderd;
 - technische en organisatorische maatregelen moeten het beveiligd gebruik passend omkaderen en
 - de niet-naleving van de bepalingen die het gebruik omkaderen moeten worden gesanctioneerd aan de hand van effectieve, proportionele en ontradende sancties.
30. Ter zake vraagt de Autoriteit zich af of het niet aangewezen is om tevens melding te maken van het *bis*-nummer, daar niet elke overtreder noodzakelijkerwijze over een rijksregisternummer zal beschikken.
31. Daarnaast meent de Autoriteit dat het noodzakelijk is om bijkomend te verduidelijken waarop de notie 'bekwaamheid' concreet betrekking heeft, en met welk oogmerk dit informatiegegeven

¹⁶ Zie advies nr. 19/2018 van 29 februari 2018 betreffende een voorontwerp van wet *houdende diverse bepalingen "Binnenlandse Zaken"*.

verwerkt zal worden. Bekwaamheid kan immers gelieerd worden aan de leeftijd (jonger dan veertien jaar, tussen veertien en achttien jaar of meerderjarig), doch ook aan de (niet-leeftijdsgelieerde) handelsbekwaamheid van de betrokkene. Dit onderscheid is belangrijk daar indien uitsluitend de laatste categorie wordt beoogd, er in voorkomend geval sprake zal zijn van een verwerking van gezondheidsgerelateerde of anderszins gevoelige persoonsgegevens, die een bijzondere bescherming genieten op grond van artikel 9.1 AVG, en waarvan de verwerking slechts mogelijk is indien er beroep kan worden gedaan op een van de uitzonderingsgronden vermeld in artikel 9.2 AVG. In de onderhavige context kan de verwerking van dergelijke gegevens slechts gerechtvaardigd worden wanneer zulks absoluut en aantoonbaar noodzakelijk is om een bepaalde situatie *in concreto* te beoordelen¹⁷. Bijvoorbeeld wanneer de handelsofbekwaamheid van de betrokkene tot gevolg zou hebben dat er geen sprake is van een overtreding in de zin van het ontwerp, of wanneer dit aanleiding zou geven tot verzachtende omstandigheden. In ieder geval verzoekt de Autoriteit om de notie 'leeftijd' en 'bekwaamheid' afzonderlijk op te nemen in het ontwerp, en om – bijvoorbeeld in de toelichting – uitdrukkelijk te preciseren op welke manier het begrip 'bekwaamheid' moet worden geïnterpreteerd.

32. Wat tot slot *'de gegevens betreffende de voogdij en de afstamming'* betreft, acht de Autoriteit het noodzakelijk om in de toelichting te preciseren dat 'afstamming' in deze context louter betrekking heeft op de vaststelling van het ouderschap en om, naar analogie met artikel 34, §3, eerste lid, van het ontwerp¹⁸, de volgende zinsnede toe te voegen: "***... in het geval van een minderjarige, de gegevens betreffende de voogdij en de afstamming.***"
33. Artikel 34, §3, eerste lid, van het ontwerp bepaalt vervolgens welke gegevens in het centraal sanctiebestand opgenomen worden: "*§3. Dit bestand bevat de volgende persoonsgegevens en informatiegegevens:*
- 1° *de naam, de voornamen, geboortedatum en hoofdverblijfplaats van de personen die het voorwerp uitmaken van sancties; in het geval van een minderjarige, de namen, voornamen, geboortedatum en de hoofdverblijfplaats van iedere titularis die het ouderlijk gezag heeft over de minderjarige;*
 - 2° *de aard van de gepleegde feiten;*
 - 3° *de aard van de sanctie en de dag waarop deze werd opgelegd;*
 - 4° *de sancties waartegen geen beroep meer ingesteld kan worden.*"
34. Hoewel de bovenstaande gegevenscategorieën in het licht van hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet geen bijzondere (bijkomende) opmerkingen noodzaken, meent de Autoriteit dat het

¹⁷ Dit wil zeggen dat dergelijke gegevens slechts in secundaire orde verwerkt kunnen worden, wanneer uit een concrete situatie kan worden afgeleid dat de handels(on)bekwaamheid van (een van) de betrokkenen een wezenlijk element vormt bij de beoordeling van de ernst van de feiten of bij het bepalen van de strafmaat.

¹⁸ Zie ook infra punt 33 e.v.

met het oog op de *ex post* controle op de naleving van domein- of perimerverboden niettemin noodzakelijk is om ook het rijksregisternummer of *bis*-nummer van de overtreder te registreren in het bestand. In de mate immers dat deze controle plaatsvindt door de voorlegging en uitlezing van de identiteitskaart van de betrokkene, is het rijksregister- of *bis*-nummer het gegeven bij uitstek om na kruising met het centraal bestand een *'hit/ no hit'* resultaat te bekomen. Het ontwerp dient nuttig gewijzigd te worden in voormelde zin. Daarnaast lijkt het aangewezen om te preciseren dat ook de foto van de betrokkene (op de identiteitskaart) verwerkt kan worden, in het bijzonder met het oog op de toegangscontrole (teneinde in eerste instantie te kunnen vaststellen dat de persoon op de foto dezelfde is als diegene die zijn eID voor controle aanbiedt).

35. In tweede instantie worden ook de identificatiegegevens van bepaalde medewerkers van de domeinuitbaters verwerkt. In dat verband bepaalt artikel 34, §5, van het ontwerp: *"§5. De uitbater en de veiligheidsverantwoordelijke van een recreatiedomein kunnen hun toegang tot het register delegeren aan het schriftelijk bij naam aangewezen personen die betrokken zijn bij de toegangscontrole. Deze delegatie moet met redenen omkleed zijn en verantwoord zijn door de noodwendigheden van de dienst. De lijst van deze bij naam aangewezen personen dient door de uitbater en de veiligheidsverantwoordelijke onverwijld te worden meegedeeld aan de verwerkingsverantwoordelijke. De lijst van personen die alzo toegang hebben tot het register wordt door de verwerkingsverantwoordelijke ter beschikking gehouden van de Gegevensbeschermingsautoriteit. De verwerkingsverantwoordelijke zorgt ervoor dat de aangewezen personen ertoe gehouden zijn het vertrouwelijke karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen."*
36. Ter zake lijkt het met het oog op logging en het toezicht op de identiteitscontrole verantwoordbaar dat er een lijst wordt bijgehouden van de personen die instaan voor de toegangscontrole en dat deze lijst ter beschikking wordt gehouden van de Autoriteit. Zulks doet evenwel geen afbreuk aan hetgeen uiteengezet in punt 13, namelijk dat de 'toegang' tot het centraal sanctieregister voor de domeinuitbaters of diens aangestelden beperkt moet blijven tot ghashte gegevens van de betrokkenen, waarbij na uitlezing van de eID louter een 'hit' resultaat met vermelding van de aard van de sanctie of een 'no-hit' resultaat wordt weergegeven.
37. Tot slot – in de mate dat **de perimeter** rond het recreatiedomein **een gebied impliceert waarbinnen persoonsgegevens van eenieder zouden kunnen worden verwerkt ter vrijwaring van de in het ontwerp vermelde doeleinden** – spreekt de Autoriteit haar meer algemene bezorgdheid uit over de legitimiteit en het gerechtvaardigde karakter van de mogelijkheid om binnen de context van het ontwerp sancties op te leggen in deze perimeter, dewelke maximaal wordt vastgesteld op **een straal van 1.000 meter** vanaf de omsluiting van het recreatiedomein. Ter zake is de Autoriteit van oordeel dat een dergelijke ruime straal

onvoldoende (lees: niet) wordt gerechtvaardigd en aldus in verschillende opzichten vragen doet rijzen over de proportionaliteit van dergelijke maatregelen. Zulks geldt in het bijzonder rekening houdend met het arrest nr. 44/2015 van het Grondwettelijk Hof, waarin het Hof – inzake het plaatsverbod¹⁹ – heeft geoordeeld dat dit alleen verenigbaar is met de persoonlijke bewegingsvrijheid voor zover de perimeter in kwestie niet ruimer is dan hetgeen noodzakelijk is om de verstoring van de openbare orde te verhinderen of te beëindigen. Een perimeterverbod dat tot 1.000 meter voorbij de buitengrenzen van het recreatiedomein kan omvatten, gaat veel verder dan noodzakelijk is voor de doelstelling om te "*vermijden dat onlusten zich verplaatsen buiten de grenzen van het recreatiedomein*" – een doelstelling die trouwens evengoed nagestreefd kan worden via een beroep op de normale politiebevoegdheden waarover burgemeesters beschikken krachtens de Nieuwe Gemeentewet.²⁰

38. Vooreerst kan er menens de Autoriteit in deze geen vergelijk plaatsvinden tussen de voetbalwet enerzijds, en de beveiliging van recreatiedomeinen anderzijds. Perimeter-gerelateerde maatregelen in de voetbalwet streven er (in eerste instantie) immers toe ((tien)duizenden) supporters en ordehandhavingdiensten te beschermen die zich voor of na een voetbalwedstrijd in de nabijheid van een stadion bevinden, of om georganiseerde bussen met hooligans tijdig te onderscheppen om de identiteit van de inzittenden vast te kunnen stellen. Het perimeterverbod in de voetbalwet is bovendien veel beperkter in tijd: het geldt vanaf vijf uur voor aanvang van de voetbalwedstrijd tot vijf uur na afloop hiervan²¹. Deze doeleinden kunnen aldus niet *mutatis mutandis* worden aangevoerd als rechtvaardigingsgrond in de onderhavige context. Het spreekt voor zich dat ook de eenvoudige vermelding in de toelichting bij artikel 2 van het ontwerp dat "*de incidenten die we de laatste jaren hebben gekend rond recreatiedomeinen zich ook buiten de omsluiting van deze domeinen hebben afgespeeld*" bezwaarlijk de verregaande aard van bepaalde maatregelen kan verantwoorden.
39. In tweede instantie – opnieuw rekening houdend met de bijzonder ruim vastgestelde perimeter – vraagt de Autoriteit zich af op welke wijze de verbaliserende ambtenaar het verband moet aantonen tussen de overtredingen bedoeld in de artikelen 6 (gooien van voorwerpen) en 11 (aanzetten tot haat of geweld) van het ontwerp en de vrijwaring van de veiligheid in recreatiedomeinen. Dergelijke overtredingen kunnen immers nu reeds gesanctioneerd worden, zonder dat het daartoe vereist is dat de overtreder in kwestie handelt met het oogmerk amok te maken in of rond het recreatiedomein. In de mate dat naar aanleiding van dergelijke feiten er een domein- of perimeterverbod zou worden opgelegd, moet het verband met (de beveiliging van) het recreatiedomein ondubbelzinnig vaststaan en aantoonbaar zijn.

¹⁹ Artikel 134 *sexies*, Nieuwe Gemeentewet.

²⁰ Zie bijvoorbeeld artikel 133, eerste lid en artikel 135, §2, Nieuwe Gemeentewet.

²¹ Artikel 24, §1, derde lid, Voetbalwet.

40. Ten derde wijst de Autoriteit op de strikte voorwaarden die krachtens hoofdstuk 3 van de wet van 2 oktober 2017 *tot regeling van de private en bijzondere veiligheid* van toepassing zijn op interne bewakingsdiensten. In dat verband herinnert de Autoriteit eraan dat de bewakingsagenten van dergelijke (**vergunde**) diensten overeenkomstig artikel 24, vierde lid, j^o artikel 115, 2°, van dezelfde wet op de openbare weg (lees: de perimeter van het recreatiedomein) enkel bewakingsactiviteiten kunnen uitoefenen die betrekking hebben op evenementenbewaking. Zulks valt moeilijk te rijmen met artikel 8 van het ontwerp dat bepaalt: "*(...) kan eenieder die in het recreatiedomein of **in de perimeter** de richtlijnen of bevelen van een bewakingsagent of **een lid van de interne bewakingsdienst** in de uitvoering van hun functie (...), niet opvolgt, één of meerdere sancties oplopen zoals bedoeld in de artikelen 12 en 13.*" Een dergelijke bevoegdheid zou immers (minstens) vereisen dat de betrokken bewakingsagent (van de interne dienst) in staat is om personen identiteitsdocumenten te laten voorleggen (buiten de context van de toegangscontrole) of om ze te vatten en in afwachting van de politiediensten, te verhinderen dat ze weglopen. Het spreekt aldus voor zich dat artikel 8 van het ontwerp grondig gewijzigd dient te worden in overeenstemming met de voorschriften van de voormelde wet.
41. Samenvattend meent de Autoriteit dat het zonder meer noodzakelijk is om zowel de omvang van de perimeter als de aard en de ernst van mogelijke sancties in dat verband grondig te herzien en uitdrukkelijk te motiveren in de toelichting. Op heden ziet de Autoriteit zich immers genooddakt om resoluut negatief te adviseren over dit aspect van het ontwerp.

e. Bewaartermijn

42. Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
43. In eerste instantie voorziet artikel 33, §4, van het ontwerp: "*De persoonsgegevens worden bewaard gedurende een periode die maximaal gelijk is aan de bewaartermijn van de gegevens in het register overeenkomstig artikel 34.²² De persoonsgegevens worden maximaal bewaard gedurende de periode waarin een administratieve sanctie kan worden opgelegd overeenkomstig artikel 23²³. Indien effectief wordt overgegaan tot het opleggen van een administratieve sanctie,*

²² Aan deze zin ontbreekt een punt in het ontwerp.

²³ Artikel 23 regelt de verjaringstermijn voor de (sanctionering van) administratieve inbreuken. De administratieve vordering verjaart na verloop van zes maanden, te rekenen van de dag waarop de inbreuk heeft plaatsgevonden. Zulks impliceert dat wanneer geen sanctie werd opgelegd binnen de zes maanden na het plegen van de feiten, alle in dat verband verzamelde persoonsgegevens onverwijld vernietigd (dan wel geanonimiseerd) moeten worden.

gelden de bewaartermijnen van artikel 34. De persoonsgegevens worden in ieder geval niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.²⁴"

44. Artikel 34, §3, tweede lid, van het ontwerp bepaalt op zijn beurt: *"De in het eerste lid bedoelde gegevens worden gedurende vijf jaar bewaard, te rekenen van de datum waarop de sanctie werd opgelegd. Wanneer deze termijn verstreken is, worden zij hetzij vernietigd, hetzij geanonimiseerd."*
45. De Autoriteit is van oordeel dat een dergelijke termijn te rechtvaardigen valt in het licht van de maximale duur van een domein- of perimeterverbod (te weten vijf jaar) en de op heden geldende bewaartermijn voor gemeentelijke administratieve sancties. Desalniettemin lijkt het in dat geval aangewezen om de bewaartermijn te laten lopen vanaf het moment dat de sanctie in kracht van gewijsde treedt (na het verstrijken van de beroepstermijn, of na uitputting van alle rechtsmiddelen), teneinde geen verwarringen te laten bestaan over wanneer de sanctie werd opgelegd.
46. Een dergelijke bewaartermijn doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat het voor de domeinuitbater of diens aangestelden na afloop van een domeinverbod geenszins mogelijk kan zijn om kennis te nemen van het bestaan van dat domeinverbod.²⁵
47. Voor de gegevens die worden verwerkt door politie en justitie kan uiteraard verwezen worden naar de voor hen geldende bewaartermijnen overeenkomstig hun respectieve kaderwetgeving.
48. In tweede instantie stelt de Autoriteit vast dat er geen bewaartermijn wordt vastgesteld voor de identificatiegegevens van de bij de toegangscontrole betrokken personen. Het is noodzakelijk om ook voor deze gegevens een maximale bewaartermijn vast te stellen. Deze bewaartermijn kan in geen geval langer zijn dan de bewaartermijnen die worden vastgesteld voor de loggegevens (*infra*).

²⁴ Louter redactioneel meent de Autoriteit dat de volgende wijzigingen aan de voormelde paragraaf zich opdringen:

- schrappen van de eerste zin, deze biedt immers geen juridische meerwaarde ten aanzien van het vervolg van de paragraaf;
- in de tweede zin, naar analogie met de toelichting bij het ontwerp, toevoegen: *"In de gevallen waarin er geen administratieve sanctie wordt opgelegd, worden de persoonsgegevens maximaal bewaard (...) overeenkomstig artikel 23."*;
- schrappen van de vierde en laatste zin, deze betreft immers een schending van het overschrijfverbod van de AVG, en heeft bovendien geen enkele meerwaarde ten aanzien van artikel 5.1.e) AVG.

²⁵ Wanneer een bezoeker na afloop van het aan hem opgelegd domeinverbod opnieuw toegang wenst te verkrijgen tot een recreatiepark, mag er enkel sprake zijn van een *'no hit'* resultaat bij de toegangscontrole, zonder meer.

49. Tot slot nog formuleert de Autoriteit een aantal opmerkingen met betrekking tot de bewaartermijnen die worden vastgesteld voor de loggegevens overeenkomstig respectievelijk de artikelen 33, §5 en 34, §6, van het ontwerp:

- aangezien de in artikel 33 van het ontwerp vermelde gegevensverwerkingen in eerste instantie betrekking hebben op de feitelijke vaststelling en sanctionering van overtredingen, vraagt de Autoriteit zich af welke raadplegingen het voorwerp uit dienen te maken van de voorgeschreven logging²⁶. Het verdient aanbeveling om dit nader te preciseren. De Autoriteit vraagt zich tevens af welke rechtvaardigingsgrond er bestaat voor de bewaartermijn van vijf jaar, te rekenen van de afloop van de bewaartermijn vermeld in artikel 33, §4, van het ontwerp. De afloop van deze laatste termijn impliceert immers dat er geen sanctie werd opgelegd, dan wel dat de straf in kwestie werd uitgevoerd, dat er geen enkel rechtsmiddel meer tegen openstaat en dat de betrokken persoonsgegevens werden vernietigd of geanonimiseerd. Als dusdanig ziet de Autoriteit niet in welke meerwaarde deze bijkomende bewaartermijn voor de loggegevens biedt, en verzoekt ze om deze passend in te korten²⁷;
- wat de bewaartermijn van de in artikel 34, eerste lid, 2°, van het ontwerp bedoelde logbestanden betreft²⁸, is de Autoriteit hoe dan ook van oordeel dat een verduidelijking aan de orde is. Op heden wordt immers de indruk gewekt dat de logbestanden *ad infinitum* zullen worden bewaard zolang het centraal sanctiebestand wordt bijgehouden, hetgeen de noodzakelijkheids- en proportionaliteitstoets bezwaarlijk kan doorstaan. Naar analogie met hetgeen in het vorige streepje werd beargumenteerd, is de Autoriteit van oordeel dat een bewaartermijn (voor de logbestanden) van hoogstens twee jaar na de definitieve schrapping van een dossier uit het centraal bestand ruimschoots kan volstaan.

**OM DEZE REDENEN,
de Autoriteit,**

is van oordeel dat de volgende wijzingen aan het ontwerp zich opdringen:

- nader uitwerken van de modaliteiten van het 'hit/no hit' systeem overeenkomstig hetgeen uiteengezet in de punten 12 – 17;
- vaststellen van de hoedanigheid van de domeinuitbater in het kader van de toegangscontrole en de 'raadpleging' van het centraal sanctiebestand (punt 22);

²⁶ Behoudens vergissing is er op dit ogenblik immers nog geen sprake van een registratie in het centraal bestand, hetgeen de vraag doet rijzen waarop de logbestanden betrekking (moeten) hebben.

²⁷ Een bijkomende bewaartermijn voor de logbestanden van 2 jaar na afloop van de oorspronkelijke bewaartermijn lijkt in dit geval ruimschoots te kunnen volstaan.

²⁸ Artikel 34, §6, derde lid, van het ontwerp voorziet: "De bewaartermijn van de in het eerste lid, 2°, bedoelde logbestanden is maximaal vijf jaar, te rekenen van de laatst uitgevoerde handeling in het register. (...)"

- expliciet aanduiden van de dienst als verwerkingsverantwoordelijke (punt 24);
- naast het rijksregisternummer ook het *bis*-nummer vermelden (punt 30);
- verduidelijken van de notie 'bekwaamheid' (punt 31);
- preciseren dat de notie 'afstamming' louter betrekking heeft op de vaststelling van het ouderschap (punt 32);
- rijksregister- en *bis*-nummer, evenals de foto van de betrokkene bijkomend opnemen in de te verwerken categorieën van persoonsgegevens (punt 34);
- herzien van de omvang van de perimeter, alsook van de aard en de ernst van de sancties die in de perimeter kunnen worden opgelegd in het licht van hetgeen uiteengezet in de punten 37 – 41;
- preciseren dat de bewaartermijn voor de persoonsgegevens begint te lopen vanaf het moment dat de sanctie kracht van gewijsde verkrijgt (punt 45);
- vaststellen van een (maximale) bewaartermijn voor de lijst van de bij de toegangscontrole betrokken personen 48;
- de bepalingen inzake de bewaartermijnen voor de logbestanden herzien overeenkomstig hetgeen uiteengezet in punt 49.

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
Cédrine Morlière, Directeur

